

Mijn eerste singlehanded! Ik zeil met mijn trimaran "Dancing Queen", die ik pas eind augustus heb gekocht, een Farrier F33RX - snel en licht, en niet per se geschikt voor de voorspelde windomstandigheden ...

Een hele leuke ochtend, iedereen is enthousiast, nerveus over de windomstandigheden, maar vastberaden! Leuke briefing met de schipper, groepsfoto, snack. Dan begint de tijd al te dringen, er zijn nog een paar dingen te doen. Ik heb hulp nodig bij het uitwerpen, want de wind duwt me de steiger op. De helpers staan klaar en ik voel me onder druk gezet. Ik vergeet het knopen van het tweede rif af te maken - de haak zit, maar het achterlijk zit nog los. Stress bij het zetten van de zeilen, tussen alle andere boten. Eindelijk is het grootzeil perfect. Ik laat de fok opgerold, te veel wind, te strak...

Het is al tijd voor de start! Ik zet snel de motor af en start hem op.

Erg chaotisch bij de start, veel boten, dicht op elkaar in een hoop, allemaal proberen om dicht genoeg bij de startboot te komen en op zoek naar de code. Geen code te bekennen! Dichterbij, waar is het? Dan zie ik Hein een foto maken met zijn mobiele telefoon. Ja, er zijn nummerwimpels in plaats van nummers! Ik maak snel een foto, dan kan ik in alle rust kijken wat de cijfercode betekent. Om dit te doen, ga ik aan de wind, maak een foto, zap, en zak dan weer terug - shit, niet genoeg snelheid, de boot reageert niet meer! De wind duwt me langzaam opzij, geen controle! Dan komt Gryphon van links met een langzame snelheid. Ik zie de botsing langzaam aankomen!!! Hij lijkt zijn koers ook niet te kunnen veranderen, we drijven naar elkaar toe, mijn boegspriet raakt verstrikt in zijn railingsteun - en break!!!! Zijn railingsteunen en mijn boegspriet gebroken.

Oké, dat was het dan. Start de motor en ga snel terug naar de haven tussen de duohanded die net naar buiten komen. Haal de zeilen binnen, leg aan, haal diep adem. Adrenaline tot in mijn nek.

Een paar minuten later word ik aangesproken door een andere zeiler - Andries van de Gryphon! Hij is ook helemaal uit de wind... We wisselen telefoonnummers e.d. uit, dan stuur ik hem op pad om de startkoker te openen, een schatting van de vaartijd te geven - hij kan toch meedoen! 10 minuten voor de deadline besluit ik, ook een schatting te geven van mijn vaartijd zodat ik toch eventueel kan starten.

Ja, waarom niet? Singlehanded is iets voor stoere honden! Ben ik een stoere hond? Op dit moment ben ik een bibberende, jammerende hond met een scheur in mijn gennakerboom en een grotere scheur in mijn ego! De beste remedie is: ogen dicht en er doorheen! Elly komt naar me toe en moedigt me aan: Ja, dat is de ware singlehanded spirit!

Helaas heb ik in mijn opwinding de boegspriet niet voldoende vastgezet. Eigenlijk had ik hem in alle rust moeten verwijderen voordat ik verder voer. Maar de adrenaline zwaait nog steeds de scepter, versterkt door mijn barst in het ego. Niets met kalmte, niets met een geplande aanpak. Zoals altijd bij mij - een slechte eigenschap voor een zeiler.

Naar buiten onder fok drie en naar de sluis. Na de nette sluismanoeuvre: wat was dat ook alweer, geen motor gebruiken? Waar lag de grens voor motorgebruik? Waarschijnlijk weer bij de uitgang van de sluis. Vergeten, niet gekeken. Dus, onder fok, probeerden we alleen tegen de wind in overstag te gaan naar Poepende Man, de uitgang van de buitenhaven die de regels voorschrijven. De wind staat er pal op. Windvlagen van zeven Beaufort! De kitesurfers zoemen als vliegen om me heen. Stress! Ik probeer door de uitgang te komen tegen de wind en de gigantische golven in - geen kans! Ondertussen passeert Gryphon me, eruit bij de eerste poging! Dus ik keer terug naar de sluisdeur, fok weg, zet het grootzeil in het tweede rif. Volgende poging. Het overstag gaan is moeilijk, de boot zakt meteen na het overstag gaan naar een ruime koers en is moeilijk weer op koers te krijgen. Na een aantal afgebroken pogingen overweeg ik het op te geven.

Dus terug de buitenhaven in, de sluis in, de motor starten, de fok erin - verdomme, ik krijg hem er bijna niet in! Uiteindelijk gaat het, uit alle macht. In de luwte van een vrachtschip

naderde ik langzaam in zijn achterruit met vol motorvermogen, bond de achterstevenlijn aan het vrachtschip - Oef! Eerst ontspannen. Het vrachtschip vervoerde zand. Cockpit en cabine hebben nu een strand flair!

Nu ik erover nadenk. Opgeven? Teruggaan naar de haven? Wachten tot de wind maandag gaat liggen? Terwijl iedereen zeilt? Nee. Het zou alleen moeten kunnen onder grootzeil in het tweede rif!

Dan lees ik nog eens over de limieten voor motorgebruik in de haven ... Ik geloof het niet: ik zou de hele weg naar de uitgang op de motor hebben mogen varen! Een half uur of meer hard vechten voor niets! En dat allemaal door onvoldoende voorbereiding! Nu maar gaan, grootzeil zetten en op de motor naar de gele boei bij Poepende Man, overstag, motor uit, eruit! Wegwezen hier!

Buiten heb ik de koers op de plotter gecontroleerd - shit, ik kan niet hoog genoeg in de wind komen! Ik zal waarschijnlijk overstag moeten gaan om weg te komen van de lijzijde. De golven gooien mijn lichte boot heen en weer als een pingpongbal! Met het tweede rif heb ik niet genoeg snelheid om goed tegen de drift in te gaan. Ik ben bang dat ik vast kom te zitten in de grote golf op leger wal en niet meer weg kan komen. En mijn kleine buitenboordmotor zou ook geen betrouwbare hulp zijn in de golven, afgezien van de DSQ die het gebruik van de motor met zich mee zou brengen.

Dus voordat het krap wordt, ga ik overstag om te testen of ik überhaupt overstag kan gaan in de golven zonder fok en hoe hoog ik op de andere boeg kan komen. Het overstag gaan werkt alleen met "achterruit uitparkeren", maar het werkt wel. Een beetje hoogte is ook mogelijk, maar slechts heel weinig. Shit, er is al een verboden gebied met gele boeien ten noorden van de ingang! Nog een keer overstag met achterruit uitparkeren, de boot weer op koers brengen, met veel moeite de Traveller weer omhoog trekken, geen eind aan de inspanning. De wind is een beetje naar links gedraaid - zo kom ik niet weg! Nu begint de opgerolde fok drie, die als stagzeil op zijn eigen stag zit, te rammelen. Aan de bovenkant is het weer een beetje afgerold. Ik kan zo niet doorgaan, het verpest alles voor me! Ik probeer op de stuurautomaat voor de wind de fok uit te rollen en netjes weer in te rollen. De kust met de ingang komt op me af! Snel weg met de fok! Ik moet alle kracht mobiliseren die ik kan. Eindelijk is hij opgevouwen, erger dan eerst, in de knoop geraakt met de schoten, niets werkt meer.

Dus breek ik af, terug de buitenhaven in. Bij de ingang van de sluis lag het achterschip aan een bolder. fok 3 zat helemaal vast en kon niet meer uit- of opgerold worden. Dus werd de fok volledig gerecupereerd en benedendeks opgeborgen. Het 3e rif werd vastgemaakt - dat had ik nog nooit gedaan! Moeilijk, de reeflijn van het 1e rif moet opnieuw worden geknoopt, maar wat maakt het uit.

Weer naar buiten, nu onder grootzeil in 3e rif, zonder fok. fok 2 hing nog wel, maar was weggerold, te groot. Voor de tweede keer de buitenhaven uit, inmiddels weet ik hoe het moet. Het gaat goed, de golven zijn zwaar, maar de koers is goed. Dan valt de wind weg. Nog maar 4-5 knopen, de golven drijven me naar lij. Dus ik ga overstag. Het werkt niet, te weinig snelheid om door de wind te komen. Dus gijp ik - het werkt geweldig! De wind draait verder naar rechts, dus ik gijp weer om weer op koers te komen. De koers is nu precies goed, maar ik maak niet veel snelheid.

Ik overweeg dus een stukje van de fok 2 te gebruiken, zoals ik dat ken van mijn oude Dragonfly trimaran. Voorzichtig een stukje uitrollen, de lijn van de eindloze furler vastzetten. Shit, verkeerde lijn vast! De fok raast uit, en net nu komen de giftige vlagen! Het doek rammelt vreselijk en ik kan het niet temmen.

Ga naar benedenwindse koers, haal de winddruk eruit, rol de fok op. Dit vergt meer kracht dan ik heb, maar op de een of andere manier lukt het, cm voor cm trotseer ik de wind, geef hem alles! Oké, fok erin, snel voorlijken. Alle hoogte waar ik voor gevochten had is weg. Hoeveel keer vandaag? Oh, man!

Weer shit. Het bovenste deel van de fok komt los, begint te klapperen en te flapperen als een gek. Deja vu! En ik ben zo goed op weg naar Blocq van Kuffeler! Nog een klein uurtje te gaan, misschien maar 45 minuten, maar met al dat gerammel? Dan is de fok al gebroken! Dus weer terug, de sluis in, voor hoe vaak? Weer vastmaken met de heklijn. De wind blijft me wegduwen, zelfs bij vol gas! De fok, opgerold in het bovenste deel, biedt gewoon te veel oppervlak voor de wind om aan te vallen. De rukwinden halen 7 Beaufort!

Dus het is het zandvrachtschip weer, maakt niet uit! In zijn luwte lukt het uiteindelijk in een kleine windbreker.

Ik probeer de fok op de een of andere manier te ontwarren door de schooten los te maken die zich om de fok hebben gewikkeld. Geen kans om het wapperende doek te temmen. Het oorverdovende gekletter maakt me gek! Het zal mijn zeil alleen maar breken! Uiteindelijk lukt het me om de fok helemaal naar beneden te krijgen. Hij is om een anti-torsie voorstag geritst, een constructie die goed en licht is, maar ook nadelen heeft, zoals ik vandaag heb moeten leren.

Ik vouw de fok zo goed mogelijk op en berg hem op in de kuip. Nu zie ik dat de gennakerboom, die ik in alle stress helemaal was vergeten, al halverwege in het water lag. De golven hadden de rest gedaan.

Ok, dat was het dan. Inmiddels ben ik al 3 ½ uur aan het ploeteren! Helemaal uitgeput, terug door de sluis, op de motor terug naar de starthaven van Flevo. Het begon inmiddels donker te worden. Tegen de tijd dat ik in de haven lag, was het alweer bijna zwarte nacht. Op de een of andere manier knoopte ik het grootzeil vast, dat chaotisch half opgeblazen in de lazy-jack hing, en toen kwam ik uit de luidruchtige storm en in het havenrestaurant! Ik ben helemaal aan het eind van mijn Latijn. Elk van mijn 65 jaar is pijnlijk voelbaar. Nu alleen nog eten, bier, slaap ...

Wat heb ik geleerd?

- Ik had mijn nieuwe boot pas 7 weken. Ik moet niet zo'n uitdaging aangaan in zulke omstandigheden voordat ik mijn boot goed ken in alle omstandigheden en veel routine heb! Het is niet genoeg om veel ervaring te hebben op andere trimarans - elke boot is anders.
- Ik moet me voor zo'n evenement nog beter voorbereiden, alle mogelijkheden nog meer doornemen, alle informatie verzamelen en opslaan. Niet mijn sterkste punt.
- Ik had me voorgenomen om niet uit te varen bij windvlagen van meer dan 25 knopen. Daar had ik me aan moeten houden!
- Ik had mezelf meer tijd moeten geven om te kalmeren na de aanvaring en om de gebroken gennakerboom volledig te verwijderen voordat ik aan een herstart dacht.
- Het eindloze rolsysteem op mijn nieuwe trimaran werkt heel anders dan het profielrolsysteem op mijn vorige Dragonfly trimaran. De fok reven door hem gedeeltelijk op te rollen is niet mogelijk.

Vertaald met www.DeepL.com/Translator (gratis versie)

